

да го използва. Като изяде печената кокошка и изпие винцето, почне да се тръшка по земята, да се вие на четири. Вземе слѣдъ това малко рациново, прочисти се и послѣ казва: слава Богу, освободихъ се. Но, човѣкъ има крѣпкъ духъ. Той се поухитри слѣдъ това и казва: тази първата кокошчица имаше нѣщо. Жена ми не бѣше я опекала добрѣ, та стомахътъ ми не можа хубаво да я смѣли, но тази втората ще я задуши вече въ тенджерата. Турятъ кокошката въ тенджерата, задушаватъ я. Но и този пътъ стомахътъ се растроива. Е, сега пъкъ въ винцето е вината. Добрѣ ще взематъ вино отъ друго мѣсто. Пие отъ това ново вино, но започва пакъ: оледе!... Ту виното виновно, ту кокошката виновна. Мисли си той: защо тѣзи кокошки не седятъ въ стомаха спокойно, но се повръщатъ назадъ? Казвамъ: ти не можешъ и не трѣбва да използвашъ богатството само за себе си. Ако ти си единъ разуменъ човѣкъ, нѣма да използвашъ богатството си така, но ще кажешъ: азъ нѣма да ямъ кокошки, дайте ми малко жито, малко оризець, малко овесена чорба, малко тарахана. Защо? — Камшикъ има. И такъвъ човѣкъ, върху когото играе камшикътъ на природата, като дойде нѣкой ноговъ приятелъ, казва: азъ съмъ много скромнъ въ яденето си, почти вегетарианецъ съмъ станалъ. Разбира се, камшикъ има. И сега почти всички вегетарианци сж все болни хора. Ами че азъ до сега не съмъ видѣлъ единъ здравъ вегетарианецъ. Тѣ сж все болни хора, които искатъ да се лѣкуватъ съ вегетарианство. Това още не е идея. Азъ бихъ желалъ да видя единъ вегетарианецъ, който се е родилъ такъвъ. Всички маймуни сж вегетарианци